

Με ελαχιστη αισθηση σοβαροτητος, ευκολα θα διαπιστωνοταν οτι η ευρωπαικη συζητηση για το ελληνικο προβλημα εχει ηδη διαβει τα ορια της παρανοιας. Και αυτο οχι τοσο απο ελληνικης πλευρας, οσο κυριως απο ευρωπαικης. Ενω η συμφωνια με την Ελλαδα εχει κλεισει απο τις 20 Φεβρουαριου 2015 και δεν παραμενει σε εκκρεμοτητα παρα η διαπραγματευση για την υλοποιηση της, εν τωτοις επισειεται απο την αλλη πλευρα με αφανταστη ευκολια και επιπολαιότητα το υστατο οπλο του Grexit, παρα το γεγονος οτι ακομη και σε περιπτωση που οι συμφωνιες δεν τηρουνται με ελληνικη ευθυνη, υπαρχουν πολλα αλλα μεσα εξαναγκασμου της οφειλετριας χωρας, προτου φθασουμε στο υστατο, το οποιο εμπεριεχει φυσικα σοβαρο κοστος οχι μονον για την τελευταια, αλλα ακομη περισσοτερο για τους δανειστες και εταιρους της.

Κορυφαιος στο νοσηρο «παιχνιδι του θανατου» ο Γερμανος υπουργος Σοιμπλε, αλλα και ο κεντρικος του τραπεζιτης Γενς Βαιντμαν, ο οποιος καθε δευτερη ημερα δεν κουραζεται να επαναλαμβανει οτι οι διαπραγματευσεις με την ελληνικη κυβερνηση ειναι περιττες, καθ'οσον η τελευταια παραμενει απολυτως «αναξιοπιστη». Ομοιως, ο υπουργος του δεν περνα ουτε ενα 24ωρο που να μην προβει σε δηλωσεις για την ελληνικη «εξοδο», επιρριπτοντας για αυτο την ευθυνη στην βουληση του ελληνικου λαου. «Παραδοξος» ο καταγιγισμος των γερμανικων δηλωσεων για την ελληνικη «εξοδο», ενω παραλληλα οι ιδιοι διαβεβαιωνουν οτι το ελληνικο προβλημα δεν αποτελει παρα μικρη και αμελητα παρωνυχιδα στο ευρωπαικο οικοδομημα. Στην παρανοικη γερμανικη συζητηση περι του διαβοητου πλεον Grexit, ως συνταγη και φαρμακο για πασα χρηση, δεν ειναι λιγα τα γερμανικα Ινστιτουτα Οικονομικων Μελετων που επισημαινουν οτι η ενδεχομενη ελληνικη εξοδος θα εκοστιζε στους πιστωτες και εταιρους μας πολυ περισσοτερο απο την παραμονη της χωρας μας στην Ευρωζωνη. Και συνυπολογιζονται σε αυτο οχι μονον τα ελληνικα χρεη που θα απεβαιναν ακομη λιγωτερο βιωσιμα, αλλα επισης το μεγαθος της αναγκαιας και απαρακαμπτης βοηθειας, που η Ευρωπη θα οφειλε να εξασφαλιζει προς την «απειθαρχη» χωρα για την σταθεροποιηση της. Σε καθε περιπτωση, το «παραδοξο» ειναι οτι οι πιστωτες ενδιαφερονται αποκλειστικα και εμμονικα μονον για την αμεση εξασφαλιση τους, ενω παραλληλα αδιαφορουν παντελως για την σταθεροποιηση της οικονομιας στην οφειλετρια χωρα. Ομως, πως ειναι δυνατον να σταθεροποιειται η εξυπηρετηση του χρεους με μετρα και πολιτικες που εξαναγκαζουν στην ολο και βαθυτερη αποσταθεροποιηση της οικονομιας του οφειλετη;

Κι ακομη, οταν απο την αλλη πλευρα του Ατλαντικου διατυπωνονται πιεστικες ανησυχιες για την διατηρηση της ακεραιοτητος της Ευρωζωνης, τοτε η ορολογια του Grexit αντικαθισταται με αυτην του Graccident : οι επισειοντες την πρωτη αναδιπλωνονται στην

υποθεση οτι η ελληνικη αποβολη απο την Ευρωζωνη, ενω ουδεις την επιθυμει, εν τούτοις μπορει να προκυψει απο « ατυχημα », για το οποιο ομως οχι μονον δεν λαμβανουν κανενα προληπτικο μετρο ωστε το απευκταιο να αποφευχθει, αλλα αντιθετα καλλιεργουν επικοινωνιακο κλιμα ωστε αυτο να επελθει, αρκει η ευθυνη για αυτο να μην ειναι δικη τους, αλλα του οφειλετη. Οταν κατα παραβαση των υποχρεωσεων της ΕΚΤ και των ευρωπαϊκων προγραμματος κλεινουν η μια μετα την αλλη οι στροφιγκες της ευρωπαϊκης χρηματοδοτησης για την Ελλαδα, πως ειναι δυνατον να γινεται ακομη λογος για « ατυχημα » για το οποιο την ευθυνη φερει αποκλειστικα και μονον η οφειλετρια χωρα; Ο Ιταλος προεδρος της ΕΚΤ Μαριο Ντραγκι εδηλωσε προσφατα οτι δεν ειναι δυνατον ορισμενες χωρες της Ευρωζωνης να βοηθουν μονιμως καποιες αλλες. Ωστοσο, τα δανεια εντος της Ευρωζωνης δεν αποτελουν δωρα, αλλα εχουν χαρακτηρα σταθεροποιητικο προς κοινο οφελος ολων των χωρων μελων στο κοινο νομισμα. Εξ αλλου, οταν οι ισχυρες οικονομιες αντλουν χρημα με μηδενικο κοστος και το δανειζουν με υψηλοτερο επιτοκιο, κατα ποσο αυτο συνιστα βοηθεια και κατα ποσο επικερδη τοποθετηση ; Ο ιδιος διαβεβαιωνει οτι η ΕΚΤ εξαντλησε την παροχη ρευστοτητας προς την Ελλαδα, αφου αυτη εφθασε ηδη το 68% του ελληνικου ΑΕΠ. Ομως, τι σημασια εχει αυτο το υψος της ρευστοτητας, αφου η χωρα μας πολυ απεχει ακομη απο το να εχει σταθεροποιηθει και το σημερινο κυριο προβλημα που παρεμποδιζει την σταθεροποιηση της ειναι ακριβως η ανεπαρκεια της ρευστοτητας ; Θα ηταν χρησιμο να υπενθυμισθει οτι κατα την προηγουμενη δετια τοσο η αμερικανικη οσο και η ιαπωνικη κεντρικη τραπεζα εξασφαλισαν απεριοριστη ρευστοτητα πολλαπλασια των αντιστοιχων ΑΕΠ στις οικονομιες τους μεχρι να επιβεβαιωθει η σταθεροποιηση τους.

Στη γενικη παρανοια για το ελληνικο προβλημα συμμετεχουν επισης οι Ευρωπαιο ιθυνοντες που σπενδουν να διαβεβαιωνουν οτι η Ευρωζωνη σημερα ειναι πολυ περισσοτερο ισχυρη απο ο,τι το 2012 και οτι ειναι πλεον θωρακισμενη προκειμενου να αντιμετωπισει το ενδεχομενο της ελληνικης εξοδου και να μην υποστει συνεπειες εξ αυτης. Ωστοσο, ακομη μια φορα το επιχειρημα πασχει : εαν αληθευει οτι η σημερινη Ευρωπη ειναι πραγματι πιο ισχυρη απο ο,τι το 2012, τοτε γιατι να αντιμετωπισει το ελληνικο προβλημα με την ακραια μεθοδο του αυτοακρωτηριασμου της και οχι με αλλες πιο ανωδυνες θεραπευτικες επιλογες ; Εξ ορισμου ο ισχυρος διαθετει πολλες εναλλακτικες επιλογες, ενω ο αδυναμος μονον μια και μαλιστα την πιο ακραια, τον αυτοακρωτηριασμο.

Στο αυτο κλιμα εντασσονται και οι δηλωσεις απο ιθυνοντες του ΔΝΤ, συμφωνα με τις οποιες η Ελλαδα αποτελει τον « χειριστο πελατη » που ειχε ποτε το Ταμειο στη διαρκεια της 70ετους λειτουργιας του. Ωστοσο, εαν η Ελλαδα εχει περιελθει σε βαθεια υφεση και μαζικη ανεργια, αυτο δεν οφειλεται στο οτι δεν συμμορφωνεται με τις υποδειξεις του ΔΝΤ, αλλα αντιθετα στο οτι τις εχει εφαρμμοσει κατα γραμμα. Και μαλιστα σε σημειο που αναγκασθηκε να παραδεχθει ο διευθυντης μελετων του ΔΝΤ Ολιβιε Μπλανσαρ οτι την ευθυνη για την ελληνικη αποτυχια δεν φερει η χωρα, αλλα η λανθασμενη συνταγη που εφαρμμοσθηκε και κυριως η υποεκτιμηση των επιπτωσεων απο το προγραμμα λιτοτητας που εκπονηθηκε απο το ιδιο το ΔΝΤ. « Χειριστος πελατης » η Ελλαδα, αλλα ακομη πιο « χειριστο » και αναποτελεσματικο το προγραμμα που της επιβληθηκε, με το οποιο οχι μονον

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 28 Μάρτιος 2015 15:37 -

η οικονομια της συρρικνωθηκε, αλλα και το χρεος της εκτοξευθηκε σε μη εξυπηρετησιμα υψη.

Η ευρωπαϊκη συζητηση για την Ελλαδα εχει τοσο αποσυνδεθει απο την πραγματικοτητα, ωστε το επικοινωνιακο πεδιο και με αγνωστη για ολους τελικη καταληξη επισκιαζει ολα τα αλλα. Με την αδικαιολογητη εμμονή στην λανθασμενη συνταγη οχι μονον το οικονομικο προβλημα επιδεινωνεται, αλλα ακομη και το γεωπολιτικο αγνοειται και δεν μνημονευεται καν. Χρειασθηκε η πιεση απο την εκειθεν πλευρα του Ατλαντικου για να ληφθουν επιτελους υποψη αμφοτερα. Χρειασθηκε να επισκεφθει τον Λευκο Οικο ο προεδρος της ΕΕ Ντοναλντ Τουσκ για να παραδεχθει οτι οσοι μιλουν ειτε για Grexit ειτε για Graccident ειναι « ηλιθιοι » και οτι οποιο προβλημα υπαρχει με την Ελλαδα μπορει και οφειλει να διευθετηθει εντος της Ευρωζωνης. Στο αυτο πνευμα, ο γαλλος υπουργος Οικονομικων Μισελ Σαπεν συνιστα στους Ευρωπαιους ιθυνοντες « να ελεγχουν τα λογια τους ». Ο ιδιος προσθετει : « τα ατυχηματα συμβαινουν οταν κανεις χανει τον ελεγχο των λογων του και οχι οταν δεν τηρουνται καποιοι κανονες ». Σημερα πλεον η τυχη της Ελλαδας εχει φθασει να εξαρταται περισσοτερο απο τον ανελεητο επικοινωνιακο πολεμο που εχει ανοιξει, παρα απο το μεγεθος των πραγματικων οικονομικων προβληματων, για τα οποια, οταν υπαρχει η πολιτικη βουληση και κατανοηση, υπαρχουν παντα οι πρόσφορες και ανωδυνες διευθετησεις προς κοινο οφελος ολων των πλευρων

.-

kvergo@gmail.com